

[Miljøministeren.]

af forelæggelsen af sagerne fra et større antal kommuner for kommissionerne er langt fremme i ministeriet.

Kommissionerne har været blokeret på spørgsmålet om honorarer, men honorarsagerne håber jeg klares endeligt af i denne måned.

Kommissionsbehandlingen er altså nu påbegyndt, og de første kendelser er netop afsagt, i øvrigt med ingen eller meget beskedne erstatninger. Ministeriet har henstillet til formændene for taksationskommissionerne, at kommissionsbehandlingen fremskyndes bl.a. med sigte på snarest at få tilvejebragt så mange kendelser, at der er grundlag for at tage stilling til ombudsmandens forslag om at få afsluttet en del af sagerne ved en forligsmæssig ordning uden om taksationskommissionerne. En forligsmæssig afgørelse af sager efter takstmæssige retningslinjer, hvor man vil få statsamterne til at føre forhandlinger med grundejerne, kræver naturligvis bevillingsmæssig tilslutning. Tilslutning vil blive søgt til at indlede med et forsøg i ét amt, nemlig Vejle amt, for at man kan se, om fremgangsmåden med forlig er realistabel i praksis. Jeg vil dog gerne understrege, at en eventuel forligsmæssig afvikling af en del af sagerne ikke vil overflødig gøre taksationskommissionerne.

Mette Madsen (V):

Jeg beklager, at der ved redigeringen af begrundelsen for mit spørgsmål er opstået en misforståelse, og jeg takker ministeren for, at han skabte klarhed om det punkt, men jeg vil først og fremmest takke ministeren for det meget positive svar. Det vil givetvis blive hilst med tilfredshed af alle dem, der i årevis har haft dette uafklarede problem, at der nu kommer skred i behandlingen af disse sager.

Men det næste spørgsmål, der rejser sig, og som jeg gerne vil stille ministeren, er: hvor lang tid forventer man det vil tage, før alle de indgivne erstatningssager og erstatningskrav er behandlet?

Miljøministeren (Holger Hansen):

Jeg ville meget ønske, at jeg kunne svare konkret på fru Mette Madsens spørgsmål, men det er mig ikke muligt. Jeg har forsøgt at redegøre for, hvordan vi fra miljøministe-

riet har forsøgt at presse sagerne frem så hurtigt som muligt, og det vil jeg gerne give et tilsagn om at vi fortsat vil gøre.

Når vi har forsøgt ved en forsøgsordning, foreløbig i Vejle amt, at ordne en del af disse sager på forligsmæssig basis, er det også ud fra ønsket om, at denne gamle sag må finde sin afslutning hurtigt, og jeg vil gøre mit til, at det lykkes.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ingomar Petersen* (RV) til miljøministeren:

„Vil ministeren foranledige, at kap. 9 om kortlægning og planlægning i lov om miljøbeskyttelse bliver sat i kraft pr. 1. april i år?“

(Spm. nr. 62)

Skriftlig begrundelse.

Den nye lov om lands- og regionplanlægning træder i kraft pr. 1. april 1974, men da planlægningen af forureningsbekæmpelsen har så mange berøringsflader med den fysiske planlægning — lands- og regionplanloven samt by- og landzoneloven — og med de fredningsplaner og landskabsanalyser, som udarbejdes efter naturfredningsloven, samt med planlægning af nye veje i henhold til vejlovgivningen, vil det være uheldigt, såfremt planlægningsbeføjelserne i lov om miljøbeskyttelse først kommer til at træde i kraft den 1. oktober 1974.

Mange afgørelser af planlægningsmæssig art efter ovennævnte andre planlægningslove vil vanskeligt kunne træffes, uden at der tages forureningsmæssige hensyn.

En udsættelse af ikrafttræden af planlægningsbeføjelserne i miljøloven vil kunne afstedkomme økonomiske fejlinvesteringer i den fremtidige samlede planlægning.

Ingomar Petersen (RV):

Da regionplanloven træder i kraft pr. 1. april i år og regionplanerne skal indeholde retningslinjer for bl.a. beliggenheden af virksomheder, hvortil der af hensyn til forebyggelse af forurening må stilles særlige krav, vil arbejdet i amter og kommuner med planlægningen blive hæmmet, såfremt planlægningskapitlet i miljøloven ikke kommer til at træde i kraft fra samme dato.